

[Marianne Jelved]

om, fordi man giver tilladelse til ét konkret forsøg, at man også har sagt ja til en hel masse andre ting.

Det tredje er, at vi selvfølgelig skal sikre os, at al den viden, der overhovedet kan samles om disse emner, også bliver brugt og anvendt, når vi vurderer tingene i Danmark.

Jeg er også tilfreds med, at de økologiske og toksikologiske aspekter, de landbrugsmæssige forhold og sikkerhedsforanstaltningerne indgår meget klart i den sammenhængende vurdering.

Det er nævnt flere steder i redegørelsen, at etiske vurderinger også hører med, når vi taler om bioteknologi eller genteknologi. Det vil jeg også gerne understrege vigtigheden af, ikke mindst når vi taler om at få diskussionen ud i den bredere offentlighed, altså uden for Folketingets mure. Her synes jeg, det er vigtigt at fastholde som princip, at vi må sikre os, uanset udvikling, forskning og trang til forskning osv., at vi har en mangfoldighed i vores natur, i vores planter og dyreliv.

Det får mig til at slutte med at sige, at hver gang vi træffer den type beslutninger – og det drejer sig såmænd ikke kun om bioteknologi og genteknologi, men om forskning i det hele taget – må vi balancere imellem forskellige hensyn og herunder ikke mindst de etiske hensyn og de konsekvenser, man kan forudse for mennesker, samfund og natur. Det gælder ved hver eneste type beslutning. Vi er bare så vant til, at der er en hel masse forskningsområder, som vi ikke behøver at involvere befolkningen i. Det er jeg ikke sikker på altid er rigtigt.

Jeg vil gerne til sidst sige, at når vi diskuterer brug af genteknologi, og i dette tilfælde på planter, bør vi vel også fra dansk side vurdere, hvordan erfaringer fra dansk forskning og udvikling, som vi betragter som rigtige i Danmark, kan bruges i udviklingslandene. Der er jo meget store problemer med, hvordan denne forskning og teknologi bliver brugt også af andre lande, i udviklingslandene. Jeg kunne godt ønske mig, at vi også tog sådan nogle debatter i Folketinget, for det synes jeg er nok så væsentligt. Vi skal ikke tro, at vi isolerer os fra resten af verden. De beslutninger, den forskning og de diskussioner, vi har her, kan vi udmærket bruge til at påvirke, hvordan tingene foregår uden for Danmarks grænser.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da vi havde debatten her i salen den 29. november sidste år, gav CD udtryk for, hvor vigtigt det ville være for dansk landbrug og industri, om Danmark nu holdt op med at se spøgelseser, men gik i gang med forsøg, som man for længst har arbejdet med i andre lande.

Vi hilser derfor miljøministerens redegørelse velkommen, og det glæder os, at miljøministeren giver udtryk for det, som vi tidligere har givet udtryk for, nemlig at genteknologien kan være med til at fremme en industri med en mere bæredygtig udvikling.

Flere ordførere har her været inde på det følelsesmæssige i denne sag, og jeg kan da af og til blive lidt betænkelig, lidt skeptisk over for Danmarks Naturfredningsforening, der nu også har en mening om dette – det skal de selvfølgelig også have lov til at have – men de kommer med en udtalelse om, at dette forsøg er en dårlig idé, og at gensplejningsforsøg i naturen ikke kan kontrolleres. Når vi taler om følelser, er det klart, at folk er skeptiske over for alt, hvad der er nyt. Fru Marianne Jelved fra De Radikale sagde, at hun mente, der skulle en bredere oplysning ud til befolkningen, og det er jeg fuldstændig enig i. Men det skal være en saglig og objektiv oplysning om det gode og det positive i det og ikke bare noget, der er angstpræget og bærer præg af negative holdninger.

Vi er helt klar over, at der selvfølgelig skal være en vis kontrol, så det ikke løber løbsk, men vi er altså inde på, at man ligesom må holde op med det negative. Vi må være positive, vi må se fremad. I det hele taget må vi forsøge at komme med, hvis vi overhovedet vil overleve. Vi må regne med, at hvis ikke vi giver tilbud om forsøg herhjemme nu, må vi forvente, at vores erhvervsliv tager til udlandet og laver deres forsøg dér, og det kan ikke være rigtigt.

Jeg skal ikke gøre dette længere, for jeg tror ikke, miljøministeren er i tvivl om vores holdning på dette område. CD kan altså tilslutte sig, at der gives tilladelse til forsøgsudsætning af gensplejsede sukkerroer.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne sige miljøministeren tak for, at det løfte, som den tidligere miljøminister gav, hermed er blevet opfyldt.

Redegørelsen er udtryk for en klar erkendelse af, at vi med gensplejsning går ind på risiko-